

התחדשות וקביעות

"כי האדם עץ השדה" (דברים כ). חז"ל מדמים את האדם לעץ במקורות שונים, דוגמה לכך מופיעה במסכת אבות (ג יז) "משום רבי אלעזר בן עזריה: כל שחכמתו מרובה ממעשיו למה הוא דומה, לאילן שענפיו מרובין ושרשיו מועטין והרוח באה ועוקרתו והופכתו על פניו... אבל כל שמעשיו מרובין מחכמתו למה הוא דומה, לאילן שענפיו מועטין ושרשיו מרובין שאפילו כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו אין מזיזין אותו ממקומו..."

השבוע יחול טו' בשבט שבו אנו מציינים את התחדשות האילנות. אולם ציון זה מעלה תמיהה, כיון שבזמן זה האילנות טרם מבלבלים באופן ניכר לעין, שמא היה כדאי לציין זאת בעוד כחודש-חודש וחצי שאז הבלבול היה משמעותי. אם כן, מהי הסיבה לציין זאת דווקא כעת?

בעז"ה אנו קוראים בשבת זו את פרשת בא. בתחילת הפרשה אנו מצווים על קידוש החודש ובסופה על מצוות תפילין. מצוות קידוש החודש היא מצווה של התחדשות, של צמיחה, של שינוי, של תקווה לעתיד טוב יותר. מצוות תפילין לעומת זו הינה מצווה קבועה, יום יומית, ללא שינוי או תמורה, אותה ברכה, בזמנים קבועים. יש צורך להבין את הצורך והמשמעות של שתי מצוות אלו במסגרת של אותה הפרשה וכן בסמיכות לטו בשבט.

עיקר תוכן העץ, השרף שלו, המאגרים שלו, הולכים ונבנים עד טו בשבט (רא"ה יד.), מבחינה חיצונית נראה את הגילוי מהכח של העץ הטמון בו אל הפועל - צמיחת העץ והבלבול באופן ממלא התפעלות רק בחודש ניסן, אך בעצם מאגרי העץ מלאים כבר עכשיו. אנו למדים מכך כי עלינו להסתכל על הדברים בפנימיותם ולא רק על איך שהם נראים בצורתם החיצונית.

באופן דומה, מצוות קידוש החודש מלמדת אותנו על כח ההתחדשות, על הדברים הנסתרים בכל חודש שחוזרים ומתגלים. תכונת ההתחדשות היא כה חשובה גם בנפש, שעלינו לשכלל ולפתח את כוחות הנפש הטמונים בנו. אדם סטטי, אדם שלא מתפעל מהשינויים בעולם נקרא בפי חז"ל רשע (תנחומא וזאת הברכה ז), אדם חסר כוחות חיים, חסר התפעלות, חסר התרגשות מהעולם. התורה מחנכת אותנו להיות מלאי חיים, לרצות בשינויים, לראות בהתקדמות וצמיחה חלק מהותי מאוד מעבודת ה' שלנו. הגמרא אומרת שקידוש החודש דומה להקבלת פני שכינה (סנהדרין מב), דבר המחזק את החשיבות העצומה של הצורך בהתחדשות.

אך תמיד צריך לזכור את מצוות תפילין, מצווה של קשר קבוע ויציב, קשר בל יינתק בין עם ישראל לאביהם שבשמים וכן בין הקב"ה לעם ישראל. כל ההתחדשות והצמיחה צריכה להגיע ממקום יציב, מקשר בריא עם עצמנו וריבוננו של עולם, הצמיחה של הענפים והבלבול מגיעים מהגזע הקבוע והיציב, מהשורשים היונקים את לחותם מקרקע עומדת ויציבה. כשמרחש ניתוק מהקב"ה ומעבודת ה' הקביעה וקיימא, העץ-האדם יאבד את מקור חיותו וייתביש.

עלינו להשתדל ולסגל לעצמנו שתי תכונות אלו, מצד אחד החידוש הנפלא והמרומם, מצד שני את הקשר הבריא הקבוע והיציב, את עבודת ה' "תמידין כסדרן". לא רק בעבודת ה', בכל תחום בחיים אנו צריכים לאחוז בשתי תכונות אלו - בשלום בית, בחינוך, בפרנסה וכן בשאר התחומים.

בעז"ה שנזכה להעמיק את השורשים אל תורתנו הקדושה ומתוך כך הצמיחה והבלבול יגברו ביתר שאת בעבודת ה' הכוללת את כל כוחות החיים.

הרב דוד נהרי שכונת הדרים

שבט שלום

אתחפשים בגיל

פרוייקט השאלת תחפושות נ"ש גיל טלמור
ואלון גרינברג ז"ל

01 מגיעים

לבנין מועצת שהם,
ימים: א, ב, ד, ה | ג, ו - סגור)
התאריכים: 18.3-25.2 ט"ז אדר א- ח אדר ב
שעות ההשאלה 17:00-19:30

02 שואלים

תחפושות מהמבחר העצום המתאים לכל גיל
ותורמים עשרה שקלים עבור כל תחפושת
לטובת "יד משהם"
לרכישת סלי מזון לפסח למשפחות נזקקות

03 מחזירים

את התחפושות מיד אחרי פורים
לבניין המועצה כדי שישמשו אותנו
גם בשנה הבאה

מוזמנים לקחת חלק בהצלחת הפרוייקט בשנה ה-12

כפשו אותנו - "מתחפשים בגיל"

"כי האדם על השפה"

ט"ו בשבט - ביחד.
שירי ארץ אהבתנו, סיפורים וברכות

מוקדש לעם ישראל, חיילי צה"ל
ואחינו החטופים.

- דברי ברכה: הרב דוד סתיו
- בהנחיית: הרב רן כללי
- בשיתוף רבני הקהילות
- ליווי מוזיקלי: עידן טולדנו
- חידון ארץ ישראלי- שי טרבלסי
- פירות יבשים, כיבוד ושתייה

החברה
המרכז
המרכז
המרכז

החברה
המרכז
המרכז
המרכז

חמש
יש לנו פניו בפניך

24.1.24 רביעי, ערב ט"ו בשבט | 20:00
אולם אירועים ספרא. כניסה חופשית

בס"ד

במלאת חמש שנים לפטירתו של יקירנו ר' משה פרקש ז"ל

נערוך אזכרה בבית העלמין בית עריף

ביום שלישי י"ג שבט (23.1)

בשעה 15:45

משפחת פרקש

התוועדות גי' שבט

יום הילולת הרבי הרי"צ
וקבלת הנשיאות של הרבי מליובאוויטש

ינעים את הערב
שגיא גבעול
בליווי גיטרה

בהשתתפות המשפיע
הרב זושא גורליק
שליט"א

מוצאי שבת י' שבט (20.1) בשעה 20:30
בבית הכנסת חב"ד קרית ספרא, רח' עמק איילון 28

ניגוני נשמה

סעודת מלווה מלכה

וידאו מהרבי

בית חב"ד
שומע
054-5496372

מקומות לגברים ולנשים • מרחב בטוח במקום
לע"כ חילינו הקדושים שנפלו על הגנת הארץ הי"ד

חידון א' ב' לפרשת בא

נכתב ע"י זיוה מונסונגו

א. על מכה זו אומר פרעה: "חָטַאתִי לָהּ"	לכם..." תענו?	ס. מרעמסס הגיעו בני ישראל ל...
ב. המכה הקשה ביותר.	ח. במכה זו המצרים לא ראו איש את אחיו.	ע. מאפה שאינו חמץ.
ג. עליו נאמר: 'והיה באזרח הארץ'.	ט. תפילין.	פ. מצווה שעושים לבבורים.
ד. אות על הבתים.	י. ה' הוציאנו ממצרים בחוזק...	צ. כך אוכלים את הבשר בליל הסדר.
ה. הקשחת.	כ. החיה שלא חרצה לשונה.	ק. רוח מזרחית.
ו. השלימו: "----- אתו בְּחֶפְזוֹן פֶּסַח הוא לה"	ל. כך מכונה ליל הסדר.	ר. הגדלת כמות. לפי הכתוב.
ז. כשישאלו אתכם: "מָה הָעֶבֶדָה הָזֹאת	מ. קורה מעל פתח הדלת או החלון.	ש. חומר המשמש להתפחת בצק.
	נ. כינוי למכה בפרשה.	ת. דייר חוקי בארץ ישראל.

נעים זמירות ישראל

"כשאתה עושה משהו למען הציבור אף פעם אל תיקח כסף עבור כך".

במשיח (משה) קייקוב ז"ל אביו של אלי קייקוב ומיכל יקותיאל הווה עובדא.

משיח נולד ב"ג בשבט סמוך לחג ט"ו בשבט תש"ב, כשש שנים לפני קום המדינה בשכונת שפירא שבעיר תל אביב, לאביו נחמיה ז"ל ולאמו מזל ז"ל שעלו מטשקנט עוד לפני קום המדינה. נכד לר' אליעזר קייקוב זצ"ל שהיה תלמיד חכם, מקובל ושוחט בקהילה הבוכרית בטשקנט ובארץ, שעל שמו קרא משה את בנו אליעזר (אלי). משה היה הבכור ולו עוד שתי אחיות ואח.

כילד קטן ורך בשנים זכר משה את הכרזת המדינה של ראש הממשלה דאז דוד בן גוריון בה' באייר תש"ח, ואת ההמולה והשמחה שהיו ברחובות. לא פעם סיפר איך יצאו השכנים מהבתים – ילדים, נשים, זקנים – בנמנמות (פ'גמות) בשעת ערב מאוחרת, רקדו ושמחו על כך שקמה מדינה לעם היהודי ואין יותר שלטון זר של המנדט הבריטי, אלא ממשלה יהודית.

בשכונת שפירא היו דלתות הבתים פתוחות. שכנים נכנסו ויצאו זה מביתו של זה. הילדים היו יוצאים ומשחקים יחדיו ברחוב והאווירה הייתה של משפחה אחת גדולה.

הימים היו ימי צנע בארץ והפרנסה הייתה בדוחק, לסבא של משה הייתה עגלה עם סוסה עליה הוביל ירקות ופירות לשוק הסיטונאי, וכך הייתה אספקה של פירות וירקות למשפחה.

לאביו של משה היה עץ ברחוב אלנבי בתל אביב, וזו הייתה ה"חנות" שלו. בעץ מכר ותיקן משקפיים, וגם עשה בדיקות עיניים והתאמת משקפיים. בערב כשהיה חוזר לביתו עסק בתיקון המשקפיים אותם קיבל לתיקון, וכדי שיוכל למסור אותם ללקוחות כבר למחרת היום, עבד עד השעות הקטנות של הלילה.

עם אביו נהג משה ללכת להתפלל בבית כנסת "חובת הלבבות" בשכונה. כשבגר הפך משה עצמו להיות בעל תפילה בבית הכנסת. בקולו הנעים והמיוחד התפלל את תפילות שחרית ונעילה ביום הכיפורים לאורך שנים רבות. גם לאחר שעברו דירה המשיך משה להגיע ולשמש כבעל תפילה ובקורא בזוהר, והכל ללא כל תמורה.

"כשאתה עושה משהו למען הציבור אף פעם אל תיקח כסף עבור כך".

בילדותו התחנך על ברכי התורה בבית הספר "סיני" בשכונת שפירא בתל אביב. בגלל המצב הכלכלי, לאחר שסיים את בית הספר היסודי, יצא לעבודה והתמחה באומנות ליטוש היהלומים. משה היה עובד חרוץ ומסור ואהב את המלאכה, ומשכורתו סייעה לפרנסת המשפחה.

משה בכישרונו, נעשה מיומן בליטוש היהלומים ונחשב לאחד מבעלי המקצוע המעולים בתחום. כבר בגיל צעיר הקים מפעל לליטוש יהלומים בו העסיק כ- 20 עובדים שעסקו בליטוש חומר הגלם שקנה. שמו הלך לפניו כאיש מקצוע מיומן וישר מאד. לימים הפך משה חבר בבורסת היהלומים ועסק בייצור וסחר ביהלומים.

בתאריך כ"ז בשבט תשכ"ב בא בברית הנישואין עם טובה לבית משפחת רפאלוב תבדל"א אותה הכיר בשכונת מגוריהם. טובה אישה מרשימה ודומיננטית ניהלה את משק הבית ביד רמה, גידלה וחינכה את ילדיה במסירות, ועודדה אותם להצלחה בלימודים ובחיים. לטובה ומשה נולדו חמישה ילדים: אורלי טיטלבוים, אביטל כהן –אמבלו, אליעזר קייקוב, מיכל יקותיאל ומיכאל קייקוב.

אהבת הארץ הייתה בליבו, משה הרבה לטייל עם משפחתו ולאורכה ולרוחבה של ארץ ישראל. הכינרת וים המלח היו אהובים עליו במיוחד, ומידי שנה נהגו להקים אוהל בכינרת ולשהות שם מספר ימים עם משפחה וחברים.

לא פעם כשנסע לחו"ל בשל עסקיו, או כשביקר את משפחתו, כשחזר היה אומר: **"לא ניתן למצוא בכל העולם מקום יפה, נעים וטוב כמו ארץ ישראל. מקומו של העם היהודי הוא אך ורק בארץ הקודש".**

משה לימד את ילדי השכונה לקרוא בתורה לקראת בר המצווה, כדרכו ללא כל תמורה, וגם את ילדיו לימד את נוסחי התפילה ואת הקריאה בתורה, ובנוסף חנך אותם לאהוב את המלאכה. לדבריו תעסוקה היא מנוף לחיי רווחה עתידיים טובים יותר עבור כל אדם. היה לו חשוב שכל אחד מילדיו יהיה עם מקצוע כדברי התלמוד אותם שינן תמיד: **"האב חייב בבנו..ללמדו אומנות..".** לבניו שהלכו בעקבותיו אמר משה:

"תעשו תמיד פסיעה כגודל הרגל שלכם. אל תיכנסו למינוס. כשיש לכם תקנו, כשאין לכם אל תקנו. תחכו להזדמנות".

משה היה נודע בקולו הערב בשירי השבת, בניגוני התפילות ובמיוחד בשעת רעווז דרעווין, כשהיה קשה לו להיפרד מהשבת. אחר ההבדלה היה ממשיך בניגונים כמי שממש ליווה את המלכה בצאתה. כל מכריו נהגו לכנותו **"נעים זמירות ישראל".**

משה הקפיד מאד על לבושו. הוא היה מוכר וידוע כאדם מתון ופשרן, שמח בחלקו והתרחק מרכילות ומלשון הרע. הוא נהג לומר: **"סיר שאתה לא אוכל ממנו, מה אכפת לך מה מתבשל שם?"**.

משה הקפיד על צניעות והאמין במשפט: **"אין הברכה שרויה אלא בדבר הסמוי מן העין"** וגם נהג לומר: **"שונא מתנות יחיה"**.

גם כשחלה, בשעותיו הקשות ובמכאוביו הגדולים, וגם לאחר שעבר השתלת כליה, לא התלונן אלא היה מקבל הכל באהבה ובאמונה שלמה. **"זהו רצונו של ה' יתברך"** – כך אמר.

בתאריך ג' באייר תשס"ב, סמוך ליום הזיכרון של חללי מערכות ישראל ויום הקמת המדינה, נפטר משה ונקבר בהר המנוחות בעיר הקודש ירושלים אותה כל כך אהב. בדברי ההספד עליו נאמר: **"במקום שאתה מוצא גדולתו שם אתה מוצא ענוותנותו"**.

במלאת עשור לפטירתו הוכנס ספר תורה לעילוי נשמתו לבית הכנסת הספרדי "שבת אחים" במרכז ספרא בשוהם.

לתיעוד נא לפנות ליצחק לקס במייל laxizhak@gmail.com או בסלולאר 050-8806699

פרשת בא/מבט נשי

כל מנהיג גדול הרואה את הנצחון יודע להריע לעצמו.

משה רבינו המנהיג הגדול, רגע לפני צאתם ממצרים, אחרי שחיכו יותר ממאתיים שנה אסף את כולם וביקש רק דבר אחד: **"והגדת לבנך"**. בעבור זה עשה לי ה' בצאתי ממצרים" החובה להנחיל את הזיכרון לדורות, לספר את סיפור יציאת מצרים, באופן שיתקבלו הדברים על הלב.

סיפור יוצר זהות כל ילד לפי סגנונו והשגותיו, כמעט אין יהודי שלא יודע מה נשתנה.. יש קסם בהגדה של פסח,

היא מצליחה "לאגוד", לחבר, לעניין כל ילד.. התורה מצווה עלינו להביא את ארבעת הבנים.. היא מעניקה לנו כלים איך עושים זאת..

לכל ילד יש את הדרך שבה הוא רוכש מידע, חווה את החיים, אין שיטת חינוך אחת היפה לכולם, החינוך צריך להיות אינדיבידואלי, משתנה בהתאם לתכונות הילד

באופן חוויתי, כמו בליל הסדר שכולנו בתחושה שזה עתה יצאנו ממצרים.

"הודות לתורה, היהודים לא שכחו אף פעם שהחירות היא מיזם חינוכי שאין לו סוף, שבו הורים, מורים, בתים ובתי ספר שותפים כולם בדרך שיש בין דורי. **תלמוד תורה היא יסודה של היהדות**, שומרי החומות של מורשתנו ותקוותנו.

המסורת היהודית, ברצותה להכביר על משה רבנו את הכבוד הנעלה ביותר שישנו, לא קראה לו "גיבורנו", "נביאנו" או "מלכנו". היא קראה לו פשוט **"משה רבנו"**, **"משה מורנו"**. כי החינוך הוא הזירה שבה מוכרע, לטוב ולרע, הקרב למען חברה טובה" (הרב יונתן זקס זצ"ל).

לעילוי נשמת אימי מורתי רחל בת תמר ז"ל

שבת שלום, סיגלית קאשי

קהילת שוהם משתתפת
בצערו של **שאול בן חיים**
ומשפחתו עם פטירת אמו **ז'וליה**
בן חיים ז"ל
מן השמים תנוחמו

גששוהם

מי שנזקק במהלך השבת **לגוי של שבת** בסביבות מרכז שוהם, מוזמן לפנות ליוסי מונזון (רח' הזוהר 14, דירה 5). במוצ"ש, נא לזכור להעניק לרוז, המטפלת הזרה של אימי, תשלום עבור טרחתה (מינימום 30 ש"ח).
לפרטים: 054-778-4823

לעילוי נשמתה של **שיר מונזון ע"ה**, בת
קהילת שוהם.

מזל טוב!

למינדי ולדניאל דגרבי
לאירוסי הבת
שי-לי עם אריה

למשפחת מעין ויליאן
לבית המצווה של שיר